

ger om, hvorvidt man den Gang har udtalt, at der nu ikke skal gives flere Love for private Jærnbaner, thi man kan dog ikke saaledes absolut binde Fremtiden, men hvad det andet Punkt angaar, nemlig Optagelsen af flere Baneforslag paa Loven af 8de Maj 1894, maa jeg være af den bestemte Mening, at dette er ikke tilstedelig, efter hvad der er stet den Gang. — Hvad selve det foreliggende Forslag angaar, forudsatte det ærede Medlem, at der allerede for Ministeriet foreligger et Forslag, der er tilstrækkelig ophjst. Det er ikke Tilfældet. Der foreligger ganske vist en Begæring om Koncession, der ikke blot gaar ud paa det Forslag, der her er omtalt, men ogsaa paa Anlægget af en Bane fra Rudløbing til Spodsbjerg og endvidere paa Anlægget af en Hængebro til Wrsø, men dette Forslag er meget løst og kun skitseret samt indeholder ikke saadanne Oplysninger, at Ministeren derefter er i Stand til at bedømme eller lade bedømme Betydningen af det paagældende Anlæg. I den Henseende maa jeg altsaa tage den fornødne Reservation. Det er bedudet, at der skulde komme flere Oplysninger, men disse ere imidlertid ikke indkomne, saa jeg har ikke været i Stand til at lade dette Forslag bedømme saaledes, at jeg har kunnet indtage en mere specialiseret Stilling til det. Jeg kan kun i Almindelighed sige, at teknisk overkommeligt vil det vistnok være, men om den Beføstning, der anslaaes, er rigtig ansat, er jeg ikke i Stand til at have nogen Mening om, heller ikke om, hvorvidt Strømforskel eller andre lignende Forhold kunne gribe forstyrrende ind, eller om den paagældende Hængebro kan bygges paa de paagældende Steder. Ogsaa Spørgsmaalet om, hvorledes Strømforskelene og Besæjlingsforholdene ville blive efter Anlægget af en saadan Jærnbane, trænger i allerhøjeste Grad til en Undersøgelse. Altsaa, jeg kan ikke tage nogen endelig Stilling til et Forslag som dette. At et saadant Baneanlæg kan være nyttigt for Langeland skal jeg langt fra benægte, men at det skulde være nogen Nødvendighed, kan jeg ikke erkende. Langeland har jo ganske gode Forbindelser med Omverdenen. Det er jo særlig for Landbefolkningens Bedkommende ved Vintertide, at man paakaalder disse ny Anlæg, og i den Henseende maa jeg indrømme, at de ere mere fuldkomne end de tidligere Anlæg have været, naaget disse vare anslaaede til en langt større Beføstning. Det ærede Medlem sammenlignede Langelands Krav med de fyldestgjorte Krav for Morsøs Bedkommende, men jeg vil dog her gøre opmærksom paa, at Banen der ikke blot er en

Bane for Morsø, men ogsaa for Salling ud til Gylngøre, og man maa da ogsaa tage med i Betragtning den Betydning, Banen har for Salling. Jeg benægte aldeles ikke, at det kan være ønskeligt at faa en Bane til Langeland. Jeg tror ogsaa, at det ganske i Almindelighed set er en rigtig og god Tanke at ville bygge en Bane saaledes, at Vinterens Banfæligheder der undgaas, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det Krav, der her stilles med Hensyn til denne Bane, rigtignok er af en noget større og anden Betydning end det Krav, der i Reglen stilles ved Forslag om private Jærnbaner. Man forudsætter nemlig ganske vist, at Kravet ikke maa gaa over 2 Millioner Kr., kun for saa vidt man ved Undersøgelsen finder, at Banen kan bygges for 2 Millioner Kr., skal der gives Koncession paa den. Jeg vil imidlertid gøre opmærksom paa, at disse 2 Millioner kun angaa Baneanlægget fra Svendborg til Rudløbing, men ingenlunde de andre Banestykker, som der har været Tale om ved samme Lejlighed, og med dem vil man efter al Sandsynlighed komme adskilligt op over de 2 Millioner; Overslaget lader sig nu ikke med Sikkerhed gøre. Det Krav, der stilles for den private Jærnbane til Langeland, gaar altsaa ud paa et Tilskud af en Million fra Statskassen. Der er nu mellem de to Byer, Rudløbing og Svendborg — hvis man tager den lige Afstand imellem dem, hvad man vel ikke kan gøre, da Banen til Dels maa gaa over Dø, men man har dog en vis Berettigelse dertil — en Afstand af to Mil. Det er altsaa en ganske alvorlig Sum, man her kræver som Tilskud til et saadant Baneanlæg. Og naar man ansætter Omkostningerne til herved 2 Millioner, kan man dog aldrig i Forvejen svare for, at man ogsaa kun vil komme til denne Sum. Ekspropriationsudgifterne ere nemlig indbefattede deri. Ganske vist have vi ogsaa ved andre private Anlæg anslaaet Ekspropriationsudgifterne, men vi have ogsaa kun anslaaet dem, og det viser sig jo ved den praktiske Udførelse, at man paa enkelte Steder har taget sørgelig fejl paa dette Punkt, idet disse Udgifter, navnlig paa Fyn, ere blevne langt større end forudsat. Man kan altsaa ikke i Forvejen svare for, hvor høje disse Udgifter ville blive. Ved Statsbanerne har man, som bekendt, ogsaa udeladt disse Udgifter af den Sum, der bevilges. — Jeg tror altsaa nok at turde sige, at Baneanlægget til Langeland ad den her betegnede Vej kan have sin Interesse, men at det er meget store Krav, i Henseende til Tilskuddet til dette Baneanlæg, der stilles, og om det hele er prak-